

Ændringsforslag nr. 2

vedtoges enstemmigt med 127 stemmer; 16 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 3 og 4

vedtoges uden afstemning.

§ 1, således ændret, og § 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Erlendsson):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Anden behandling af:

Forslag til lov om afkriminalisering af simpel uagtsomhed [af Glistrup (FP) m. fl.].

(Lovforslag nr. L 23. Fremsat 6/10 77. Første behandling 4/11 77. Betænkning 22/11 77).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling**Bernhard Baunsgaard (RV):**

Der er bare et enkelt spørgsmål, jeg gerne ville stille regeringen i forbindelse med dette lovforslag.

Jeg er enig i den hovedbetragtning, som justitsministeren gjorde rede for, nemlig at vi ikke sådan med en enkelt bestemmelse kan gennemføre det, som forslagsstillerne kalder afkriminalisering af uagtsomhed. Jeg vil gerne spørge ministeren, om regeringen står fast på den indstilling, der samtidig blev givet udtryk for heroppe, at man er imod sådan generelt, at uagtsomhed skal straffes.

Justitsministeren (Erling Jensen):

Jeg sagde under første behandling, at jeg selv om jeg måtte gå imod dette forslag, havde sympati for den grundholdning, der lå bag det, nemlig at anvendelsen af straf bør begrænses mest muligt. Jeg redegjorde for, at vi på en række særlovsområder inden for de seneste år har fået begrænset uagtsomhedsansvaret til alene at omfatte den grove uagtsomhed, og jeg bekræfter gerne på ny her i denne forbindelse, at jeg mener det rigtigt at tage overvejelse om tilsvarende begrænsninger op i forbindelse med revision af kommende særlove.

Glistrup (FP):

I længere tid end mands minde har vi i den borgerlige straffelov haft en formodningsregel, som finder anvendelse, når særlovgivningen ikke indeholder specielle regler om, hvor vidt det subjektive skal stå i relation til strafbarheden.

Hvis vi går langt tilbage i tiden, så var det jo således, at der overhovedet ikke var subjektive betingelser knyttet til strafbarhed, men at man blev straffet, bare man havde forårsaget en given skade. Der har tingene udviklet sig ned igennem århundrederne, civilisationen er vokset, om man vil, derhen, at man altså har sagt, at for at straf overhovedet kan have noget formål – det kan være tvivlsomt i sig selv, hvorvidt det har et sådant formål – så må visse subjektive betingelser være opfyldt.

Jeg tror i og for sig ikke, at der er nogen som helst, hverken i denne sal eller uden for salen, som overhovedet interesserer sig for problemet og har fattet dets rækkevidde, som mener, at vi skal ændre denne lovgivningsteknik. Vi skal have, for at være polemisk over for hr. Bernhard Baunsgaard, en enkel regel, som siger: hvad er formodningen på det trin, som udviklingen nu er kommet frem til?

Her er forholdet altså det, at vi nu har ændret os så meget i det danske samfund, siden lovgivningsmagten sidst befattede sig med dette spørgsmål i foråret 1930, at jeg mener, at enormt meget kan tale for, at vi ændrer formodningsreglen. Vi skal altså gå over til at sige, at simpel uagtsomhed alene er strafbar i de tilfælde, hvor der er en speciel regel derom, fordi det er så ganske givet,

[Glistrup]

som samfundet har udviklet sig i komplicerehed, og som navnlig lovgivningen har groet op til at blive en større og større lovjungle, at man ikke skal straffe folk og forfølge dem med hele strafhåndhævelsen, når de ikke enten har handlet forsætligt eller groft uagtsomt.

Jeg må desværre konstatere, at for den slags progressive tanker er der ikke grobund uden for fremskridtspartiet her i denne sal. Det er en sørgelig konklusion, men fremskridtet så sagte gror, og jeg er sådan nogenlunde overbevist om, at det vil gå med dette forslag som med så umådelig mange andre fremskridtsforslag, at når der er gået nogle måneder eller nogle få år, ja, så er tiden modnet også hos de andre partier, og så møder vi et tilsvarende forslag og får det gennemført. Det er trist, at vi ikke kunne det i denne omgang, men sådan er det jo altid for dem, der er for tidligt ude med nye tanker.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg vil gerne takke justitsministeren for svaret. Så håber jeg, at vi, inden fremskridtspartiet når at genfremsætte dette forslag, har fået gennemgået sagsområderne og fået luget ud i de enkelte sagsområder. Det er, synes jeg, den rigtigste fremgangsmåde.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets §§ 1 og 2 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Erlendsson):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m. v. (Kildeskat). (Medhjælpende ægtefælle) [af Bernhard Baunsgaard (RV) m. fl.].

(Lovforslag nr. L 85. Fremsat 8/11 77).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for skatter og afgifter (Kampmann):

Det lovforslag fra de radikale om en ændring af kildeskatteoven, som vi her har til behandling, går ud på at ændre og udvide rammerne for den nuværende regel i lovens § 37 A, der drejer sig om beskatning af den medhjælpende hustru.

Som bekendt går den nuværende regel ud på – vi har jo også behandlet det før i denne samling – at hvor hustruen i væsentligt omfang deltager i driften af mandens eller ægteparrets fælles erhvervsvirksomhed, så kan 25 pct. af overskuddet overføres til beskatning hos hende, dog med et beløb, der efter en passende indeksregulering i 1978 maksimalt andrager 42.600 kr. Det radikale forslag går herefter ud på en ændring på tre områder.

For det første foreslås den ændring, at det i tilfælde, hvor begge ægtefæller væsentligt deltager i driften af virksomheden, ikke nødvendigvis som i dag skal være manden, der skattemæssigt er hovedpersonen og hustruen den medhjælpende. Man lader spørgsmålet om, hvem der skattemæssigt skal behandles som hovedperson, afhænge af, hvem der i overvejende grad har drevet virksomheden, medens den anden part, der så behandles som den medhjælpende, herefter godt kan være manden. Reglen omdannes altså til en regel om en medhjælpende ægtefælle og ikke som i dag en medhjælpende hustru. Der kan jeg med det samme sige, at vi har meget sympati for den ændring, som her er foreslået af hr. Bernhard Baunsgaard.

Dernæst foreslås reglerne ændret således, at det overskud, der kan overføres til den medhjælpende ægtefælle, skal kunne beregnes efter den tid, der er medgået, og med hensyntagen til arten af arbejdet i virksomheden. Beløbet kan dog ikke overstige sædvanlig overenskomstmæssig løn for det pågældende arbejde, og dokumentation for arbejdstid og art af arbejdet skal efter forslaget påhvile ægtefællerne.

Vi må nok erkende, at der med et sådant forslag er forbundet kontrolmæssige problemer af et omfang, som gør, at vi i hvert fald